1 Petru 1:17-19, Sângele Lui Hristos !

Există 4 mari categorii de grupe de sânge: O, A, B, AB, dar mai există un sânge al unui om care se numeşte Isus Hristos. Sângele Lui este unul special, ce poate face ceea ce nici un sânge nu poate.
Oamenii primesc astăzi tot felul de premii pentru actele lor de eroism. Unii au salvat vieţi prin donaţie de sânge, dar Isus nu a primit vreun premiu Nobel pentru că a inventat iertarea de orice păcate, nu a fost trecut în cartea recordurilor pentru că ceea ce a făcut El nu a făcut nimeni.
În toate religiile lumii, sângele curge de la închinător spre zeul lui, dar în creştinism, sângele curge de la Dumnezeu spre noi.

*Natura sângelui – este răscumpărătoare. Sângele plăteşte pentru păcat. Acest sânge este singurul sânge acceptat de Dumnezeu Tatăl pentru iertare. Evrei 2:14,15.Efeseni 1:7.Coloseni 3:1.

*Modalitatea de răscumpărare:
-nu cu aur, argint, faptele noastre, s-a plătit pentru eliberarea noastră. Aşa se eliberau sclavii din timpul lui Petru, ci cu sânge. Ps.49:7,8.
-nu prin ceea ce am moştenit de la părinţii noştrii – datini şi obiceiuri.
-v.19 cu sângele Lui.

*Necesitatea răscumpărării prin sângele Lui.
v.19 o imagine a jertfei din Exod 12. Era teroare în rândul lor pentru că nu ştiau dacă vor scăpa de îngerul nimicitor, sau nu. Dar au scăpat, pentru că erau la adăpostul sângelui. Unii nu sunt de acord cu transfuzia de sânge, dar dacă nu primim sângele Lui, murim. Noi toţi suntem ’’accidentaţi’’, şi avem nevoie de transfuzie de sânge.

*Superioritatea sângelui lui Isus.v.19 sânge scump, preţios.
Ce nu ar da oamenii să aibă într-o sticluţă un astfel de sânge, şi să toarne doar o picătură din el peste cel rănit şi să fie vindecat, din mort înviat !
Dar sângele Lui Isus curge în valuri – este din belşug pentru oricine crede şi îl ia asupra lui. Matei 26:28, Romani 3:25, Apoc 7:14.
Haideţi să ne amintim cu toţii de acest sânge.

Ioan 6. ***Pâinea şi credinţa*** ! Betel, 3.07.2016

Cele 2 cuvinte sunt cuvinte cheie în acest capitol. Pâinea şi sângele din acest capitol au fost şi înca mai sunt înţelese greşit de mulţi oameni.
Ei cred că cele 2 elemente trec prin transubstanţiere, se transformă relamente în trupul Domnului şi în sângele Lui, astfel că ei mânâncă trupul Lui şi beau sângele Lui. Cum aşa?
Din cauza înţelegerii greşite din acest capitol 6 din Ioan.

Cina nu mântuieşte.v.51

Cina nu dă viaţă.v.53

Cina nu oferă viaţă veşnică. v.58.

Pâinea este pentru trup, după cum a fost mana din VT. Dar şi acolo evreii au cârtit şi aici după o mie şi ceva de ani. Numeri 11:4-6.

<u>Ce este Cina</u>: o comemorare a morţii şi nu un mijloc de a primi mântuirea. Aici nu se vorbeşte despre Cină. De ce ar fi vorbit Domnul Isus despre aceste lucru atât de intim cu acei oameni care nu credeau în El, şi care aveau curând să-l părăsească?!

Subiectul de aici este o metaforă cu privire la credinţă. v.54, v.63 ,''duh şi viaţă''. Ioan 4.24''rugăciune în duh şi în adevăr''.

v.53 Dacă luând Cina eşti mântuit, ce facem cu sfinţii VT. care nu au luat niciodată Cina, sau cu tâlharul pocăit pe cruce?
Dar tu cel ce acum nu iei cina, ce vei spune tu?

v.28,29,47. Ioan 5:24. Nu se referă la Cină, ci la credinţa în sângele Lui Isus.
v.64.''dar sunt unii dintre voi care nu cred, şi cel ce avea să-L vândă.

După plecarea majorităţii, Isus stă de vorbă cu cei 12. Voi aţi înţeles, voi credeţi?